

KONJEREJEC

GLASILO KONJEREJSKEGA DRUŠTVA ZA MARIBORSKO OBLAST

Dopise, naročila in reklamacije je pošiljati: Konjerejskemu društvu za Marib. oblast, Ivanjkovci „Konjerejec“ izhaja 6krat letno Člani društva sprejemajo list brezplačno. Naročnina letno 20 Din. Cenik inseratov na zahtevo

Štev. 3.

Maribor, dne 15. junija 1926.

Letnik III.

Občni krč.

Občni — splošni krč (tetanus) — tudi čeljustni krč imenovan, je bolezen, ki povzroča trajno na vse mišičevje konjskega telesa se raztezajoče krče. Povzročitelji te obolenosti so male, prostemu očesu nevidne glive, bakterije. To kužilo se nahaja v zemlji in hlevskem gnoju. Od tod zaidejo skozi najmanjše ranice v živalski organizem. Najnevarnejše so v tem pogledu rane na kopitu, kakor podplatni ubodi, če se konj nastopi ali rane na svitku ali če se ga zakuje. Nadalje pa tudi rane, ki nastanejo pri skopljenju in obtiske od opreme in sedla. Radi tega moramo tudi pri najneznatnejši ranici biti oprezní ter jo temeljito očistiti in razkužiti.

Občna odrevenelost je zelo opasna bolezen. Njen potek je ponavadi hiter, ker jo človek zapazi, ko je že razvita in konča po večini v dveh dneh smrtno. Le redkeje se dogodi, da bolezen dalj časa traja. 80 do 90% končaja s smrtjo.

Znaki bolezní so mišice in sicer ponavadi najpreje one, na glavi in vratu, za temi pa tudi na ostalem životu, ki odrene. Konj drži vrat in glavo nenaravno stegneno. Očesna mreža (hrustanec), ki je običajno skrit v notranjem očesnem kotu — izstopi ter pokriva roženico liki zavesa. V nadaljnjem poteku bolezní sklene krč konju gobec tako, da ga ne more odpreti. Iz njega se izceja sluz in slina. Oči so udrte, uhlja pokonci štrleča, nozdrvi široko otvorene. Hrbet odreveni, rep stoji stran od trupa, na njem je opazati majhne treslajaje. Okončine so neupogljive v sklepih. Cela stoja konja je nenaravna. Če se konj slučajno vleže ali če pade, moli noge od sebe, kakor že poginuli.

Obolela žival je bojazljiva, razburi jo vsak najmanjši šum ali ropot in istotako svetloba. Blatenje in močenje je neredno in otežkočeno. Mnogokrat se žival tudi močno znoji.

To so glavni znaki navedene bolezní, ki kakor uvodoma navedeno, končaja povečini tekom par dni smrtno.

Običajno lečenje kot je v navadi, usmerjeno na pobijanje enega ali drugega znaka te bolezní, obeta redkokedaj uspeh. Povoljnije uspehe se doseže z zdravilnim cepljenjem s proti strupom (Tetanus-serumom) zlasti, če se ga pravočasno in v zadostni množini okuženemu organizmu vbrizga. Žal, da je cena temu leku precej visoka in da ga tudi ni mogoče vselej in povsodi dobiti. Obolelega konja postavimo v hladen, prostoren in zračen hlev, okna zatemnimo z zavesami, stajo pa dobro nasteljeno s kratko slamo.

Popreje so se dajali tako oboleli konji, ker je bil izid zelo dvomljiv, pravočasno v zakolj. Novi pravilnik o mesogledstvu označuje meso tako obolelih živali človeškemu zdravju opasno ter ga ne pripušča več konsumu. Šl.

Porezovanje kopita.

Eno najvažnejših podkovskih opravil je obrezovanje kopita. Nosilni rob, pokrit s trdno podkvijo, se ne obrabi tako

kot pri bosonogem konju, temveč postane čez čas predolg. S porezovanjem ga skrajšamo, mu damo čimbolj pravilno obliko in ga pripravimo tako, da ga moremo znova podkovati. Pravilno obliko dosežemo, oziroma skušamo doseči s tem, da s porezovanjem spravimo dolžino prstne, stranskih in petnih sten v pravilno razmerje in da zednačimo dolžino vnanje in notranje polovice kopita.

Čeprav je pravilno in ob pravem času izvršeno porezovanje za zdravje kopita in uporabo konja nad vse važno, vendar se lastniki konj za to le še premalo brigajo. Nekateri pustijo prekovati konja šele tedaj, ko podkev izgubi ali jo popolnoma obrabi, drugi zopet zahtevajo, da jim kovač izvrši prekovanje tako hitro, da je izključeno, da bi izvršil to delo z vso potrebno prizadevnostjo in popolnoma pravilno. Nasprotno pa najprej obdolže kovača, da konj obšepa. Zato bi moral vsak konjerejec in lastnik konja vedeti, zakaj in kdaj postane prekovanje, oziroma porezovanje kopita potrebno.

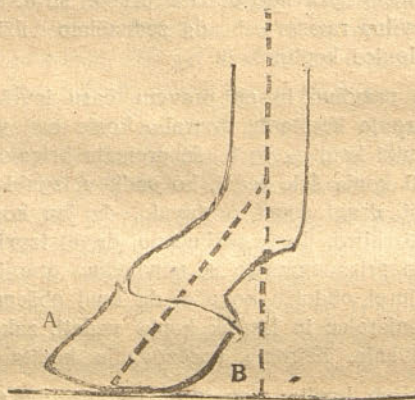
1. Zakaj? Rob kopita raste nepretrgoma, ker pa je pokrit s trdno podkvijo, se v tej meri ne obrabi (obrusi), zlasti ne na prstnem in nosilnem robu stranskih sten. Vsled tega postane prstna stena predolga, petna prekratka. O tem se prepričamo, če si mislimo potegnjen s strani črto, ki razpolovi bicelj, podaljšano tako, da gre ob stranski steni spredno s prstno steno. Pri pravilnem kopitu je ta črta ravna, če je pa prstna stena predolga, pa ne, temveč zalomljena. Oblika kopita se ne zлага več z načinom stoje in hoje, kopito je postalo napačno. Razlago, od kod ta nepravilnost, imamo v sledečem:

Rob kopita raste v določeni smeri in množini vedno enakomerno. Vsake 4 tedne se podaljša rožena stena približno za 1 cm. Nosilni rob prstne stene, ki se pri hoji nič ne giblje, se ne obrabi (obrusi); nosilni rob petnih in deloma tudi stranskih sten pa se kolikor toliko obrusi ob podkvi, ker se kopito v tem delu med hojo vedno razširja in zožuje. Tako postanejo petne stene z ozirom na prstno prenizke in so vsled pritiska telesne teže bolj obremenjene. Oporišče kopita, oziroma noge, preide vsled tega, ker raste rob v poševni smeri, naprej proti prstni steni; noga nima več pravilne opore. Vsled teh nepravilnosti pa ne trpi samo kopito, temveč tudi kiti upogibnici in vezki v sklepih, ki se preveč obremene in pretegnejo. Vse to pa pospešuje razne kopitne bolezní in bolezní v nogah, kot: vnetje zakopitnega in kopitnega sklepa, vnetje in naslednje odebeljenje, združeno s skrčenjem kit, vnetje kostnice z tvorbo koščenih izrastkov (morske kosti, nadkosti) in napake v hoji: kresanje, klepanje, spodtikanje in podobno. Vsaka nepravilnost v hoji pa pospešuje obolenje notranjih in vnanjih delov kopita: vnetje v petnem delu kopita, stenine razpoke, vnetje hrustancev z naslednjjo okostenelostjo itd. Ker postane kopito v sprednjem delu predolgo, v stranskem preširoko, postane najpravilnejše umirjena podkev, ki je že delj časa na kopitu, prekratka in preozka, kopita, to je nosilnega robu več pravilno ne krije in mu ne daje zadostne opore.

2. Kedaj? — Povprečno v 4 do 5 tednih. Po preteku tega časa je v obče razmerje med dolžino prstne in petne stene postalo tako nepravilno, da je kopitu in nogi v škodo.

Konja je torej vsakih 4—5, najkasneje 6 tednov prekovati, oziroma mu porezati nosilni rob, ne glede na to, ali je podkev dobra ali slaba, in če še tako dobro drži.

Ko po natančni presoji, po ogledovanju in primerjanju kopit določimo, kje in koliko roga da je porezati, tedaj najpopreje s kovalno sekirico osnažimo podplat vse nesnage in najbolj prhlega roba, ter s kovalnim nožem (porezilnikom), oziroma sekalom odstranimo ves preobilen, prhek in razpokan rog s podplata, ki se deloma odloči v debelih luskah. Po tem opraviu razrežemo s porezilnikom ob beli črti tako globoko v okrajek podplata, da pridemo do trdne zveze podplata s steno. Kolikor presega nosilni rob trdno zvezo stene s podplatom, to je belo črto, toliko ga moramo odstraniti. Sedaj vemo natančno, kje in koliko je skrajšati nosilni rob.



A prstna stena
B petna stena

Pravilno razmerje v dolžini prstne in petne stene

$$A : B = 3 : 2$$

S ščipalnimi kleščami poščipujemo, počenši na stranski steni, izjemoma na petah, predolgi nosilni rob, notranje ali vnanje polovice, kolikor mogoče ravno do prstnega dela. Na to izvršimo isto opravilo na drugi polovici. Da se rog lažje in kolikor mogoče ravno poščipuje, jemljemo roga na enkrat le za polovico klešč. Klešče je držati vedno navpično na podplat; če zvrčamo klešče med ščipanjem, zlasti na vnanjo stran, tedaj prav lahko okrušimo nosilni rob. Zlasti škodljivo je, nosilni rob med ščipanjem sukati ali ga nagibati na eno ali drugo stran.

Ko je nosilni rob zadostno poščipan, tedaj ostrí vnanji rob s strugačo za toliko popilimo in ogladimo, kolikor ga je treba z nožem porezati, da bo popolnoma raven. Namen tega piljenja je, odstraniti vnanjo roženo plast, ki je najtrša in se težko porezuje, ter dati kopitu kolikor mogoče pravilno obliko. Vendar se je tudi pri tem opraviu držati mere: čimboli strme stene ima kopito, tem manj smemo piliti. Pa tudi pri zelo položnih, posebno ploščnatih kopitih je prehudo piljenje škodljivo, ker preveč stanjša že itak slabo steno. Sprednja kopita postavljamo pri tem delu na kozo, zadnja naslonimo ob stegno.

Tako poščipan in opiljen nosilni rob pa še ni popolnoma raven, zato ga moramo še porezati s kovalnim nožem. Na prstnem delu počenši, porezujemo, — nož čisto vodoravno držec, — nosilni rob, kakor z obličem, dokler ni popolnoma raven. Je-li nosilni rob raven ali ne, se prepričamo, če kopito, s prstno steno navzdol obrnjeno, pregledamo. Kadar je nosilni rob raven in bela črta z vnanjim robom očiščenega podplata v isti ravnini, tedaj je kopito zadostno porezано. Če podplat ni zadostno očiščen, to je, če je znotraj bele črte še

količkaj prhljivega robu, tedaj je nosilni rob še premalo porezan.

Ob petnih stenah puščamo kotne zagozde v isti višini z nosilnim robom. Nosilni rob kotnih zagozd porežemo enakomerno s podplatom, nikakor pa ne smemo porezati one ploskve kotnih zagozd, ki omejuje na zunaj stranski strelni jamici. Posebno škodljivo za kopito pa je, če prerežemo zvezo zadnjega dela petnih sten s strelo.

Strelo moramo predvsem z nožem očistiti in odstraniti ž nje ves prhljiv in razpadel rog. Preveliko strelo moramo toliko porezati, da se po svoji razsežnosti prilaga velikosti kopita, kajti tudi prevelika strela je za kopito neprimerna, če ne naravnost uporabi konja škodljiva. Če je strela mehka, tedaj se rog, kolikor ga je preveč, sicer sam odloči, visi pa kot cunje ob sicer zdravi strelji, tako, da ga je prav težko odstraniti in strelo očistiti. V gubah in razpokah se nabira nesnaga, ki povzroča in pospešuje strelno gnilobo. Če pa je strela čezmerno velika in trda, tedaj občuti žival vselej, kadar stopi na trda tla, bolečine. Strelo porezujemo ali s kovalnim nožem, ali pa z žlebičarjem (rajserjem). Če jo porezujemo s kovalnim nožem, ga moramo, kadar snažimo stranski strelni jamici, postaviti kolikor mogoče na rob, da iztrebimo iz dna vso nesnago in prhljiv rog. Paziti pa moramo, da ne prerežemo zveze petne stene s strelo. Ko je kopito tako porezано in očiščeno, nosilni rob še enkrat s strugačo ogladimo, podplat z žlebičarjem kolikor mogoče gladko poravnamo in odstranimo morebitne mehke rožene krpe na strelji. Pripomniti je še, da morata biti kopiti parnih nog vedno enako veliki in vsa štiri kopita po svoji obsežnosti velikosti konja, primerni.

Če konj nima enako velikih parnih kopit, tedaj moramo manjše kopito manj porezati, večjemu pa nosilni rob, kolikor se sme, skrajšati in opiliti. Da se rog lažje porezuje, je priporočljivo, ga dan popreje omehčati z mokrimi ovitki ali vložki. Vлага se dalje časa obdrži, če v krpo, s katero ovijemo kopito, vložimo namočeno žganje, pleve ali mokro ilovico. Omehčavanje kopit s kravjekom, ni priporočljivo. Za zadnja kopita je tako omehčavanje v splošnem nepotrebno.

Konjska razstava v Novem mestu.

V okviru živinske razstave, ki jo je priredila podružnica kmetijske družbe za Slovenijo, se je vršila 30. maja t. l. v Kandiji pri Novem mestu konjska razstava.

Prignanih je bilo 132 glav in sicer:

V I. skupini »kobile z žrebeti« 23, v II. skupini »tri in štiriletne« 25, v III. skupini »Dveletnice« 45, v IV. skupini »enoletnice« 22, v V. skupini »žrebčki« 17. Poleg navedenih skupin je državna žrebčarna razstavila 7 žrebcev-plemenjakov, deloma iz bližnjih plemenilnih postaj, deloma iz zasebne oskrbe novomeške okolice.

Razstavni material — izključno toplokrvni — je bil povprečno dober, deloma celo prvovrsten. Ker se isti ni popreje pregledal, se je urinilo nekaj slabših repov, ki so kazili celokupno sliko in bi bilo bolje, da bi ostali doma. Iz tega je razvidno, da del naših konjerejcev še ne pojmuje pomena živinorejskih razstav. Tudi čiščenje in kovanje — da ne govorimo od predvajanja konj, mora biti v bodoče boljše. Najlepši konji so bili iz Št. Jernejske okolice, deloma tudi od Trebnja in Velike Loke.

Presojevalna komisija, sestojeca iz g. Frana Zupančič-a, posestnika in predsednika Konjerejskega društva za ljubljansko oblast, g. gerenta Turk-a in g. Ivana Globevnik-a iz Ško-

cijana, je razdelila 9.540 Din na premijah, in sicer v I. skupini 2110 Din, v II. skupini 1930 Din, v III. skupini 2620 Din, v IV. skupini 1340 Din in v V. skupini 1540 Din.

Poleg tega je prisodila najlepšim v vsaki skupini še častno diplomu in sicer med žrebetnimi kobilami oni od Frana Martinčič-a iz Drame; med 3 in 4letnimi žrebicami od gosp. Janeza Keglevič-a iz Ostroga, med 2letnimi žrebicami od g. Frana Turk-a iz Ostroga in žrebici g. Ivana Globevnik-a iz Škocijana, med 1letnimi pa žrebici last g. Matije Lenčič iz Mihovice. Št.

Bivša kobilarna „Lipica“.

Sledeče vrstice bi utegnile zanimati, ker se lipicanska pasma tudi pri nas v Jugoslaviji goji. Žal, da nimamo tako prikladne kobilarne, ki bi gledé terenskih razmer in podnebja tej pasmi tako prijala, kakor trda kraška tla, kjer je vzrasla.

Lipica, oddaljena ca. 12 km od Trsta, je obsegala 310 hektarjev zemlje ter imela 415 m višine nad morsk gladino. Bila je last avstrijskega dvornega erarja. To posestvo je nakupil Karol »Štajerski« l. 1580. ter ustanovil tu kobilarno.

Konji, ki so se spočetka v Lipici uporabljali za plemo, so bili španskega pokolenja. Prvim trem španskim žrebcom je sledilo l. 1581. šest prvovrstnih plemenjakov in 24 kobil iste krvi. Poleg teh se je uporabljalo za plemo tudi nekaj prvovrstnih kobil iz gornje Italije. Iz te osnove in s primesjo arabske krvi, ki se je uporabljala za osveženje pasme, je nastal naš »Lipicanec«.

Izmed mnogoštevilnih linij žrebcev, ki so se gojile tekom treh stoletij v Lipici, so se do zadnjega ohranila predvsem sledeča plemena:

Pluto, Favory, Maestoso, Conversano in Napolitano ter arabsko »Siglavý«, ki pa je bilo že precej križano s Španci.

Izmed kobil-plemenic špansko-italijanskega pokolenja na tej kobilarni pa je omeniti: Afrika, Almerina, Argentina, Deflora, Evropa, Anglicana, Famosa, Presciana, Sardinia, Spodiglia in Stornella ter tri arabkinje: Kehl, Mersucha in Gidran. V novejšem času ste se upeljali arabski polkrvni kobil Gratia in Schagya ter nabavilo iz kobilarne »Cabuna« grofa Jan-covich-a kobilu »Hamar«.

Poleg teh so se gojili še potomci dveh angleških polkrvnih kobil. To so bili belci za ježo.

V Lipici so bili žrebci plemenjaki in plemenske kobile ter deset triletnih žrebcev in 28 štiriletnih skoplencev in kobil v svrhu izvežbanja v vožnji in ježi. Odstavljena žrebeta pa so prišla po dokončanem 4 letu, ko so se privadila oglavnika, v 36 km oddaljeno žrebetišče »Prestranek« pri Postojni. Od tod so se oddajali žrebci štiriletni v špansko dvorno jahalnico na Dunaj, kobile in skoplenci pa 5letni kot vprežni in jahalni konji v dvorno konjušnico istotja. Šibkejši material se je tudi izločil.

Lipicanec je 160—166 cm visok. Po barvi po večini belec, redkeje rujavac ali vranec. Glava mu je pogosto več ali manj vzbočena, po deležu, ki ga je podedoval od svojih prednikov, pri tem pa ne pretežka, z izrazitimi očmi. Vrat je dobro nastavljen ter ga nosi lipicanec pokonci in zbočeno. Viher je v splošnem dober, istotako hrbet dobro napet, trup v ledjih dobro sklenjen, križ izredno močan.

V prsih je lipicanec globok, okončine so močne in suhe, prej kratke kot dolge ter z izvrstnim kopitom. Hoja lipicanca je elegantna in energična, mogoče na kratke razdalje ne

prehitra, na daljše pa vstrajna, kakor mogoče pri nobeni drugi pasmi. Lipicanec se, kar se hrane tiče, hitro zadovolji ter isto izvrstno izrabí. Vzrejen na trdih, kamnitih tleh, ter prevet od ostre kraške burje, je trdne in zdrave narave in zelo odporen proti katerikoli bolezni.

To so vrline te pasme, ki jo odlikujejo in radi katerih bi bilo škoda, če bi je dalje ne gojili. Št.

Kolo jahača in vozača v Ljutomeru.

Kolo jahača in vozača v Ljutomeru je priredilo dne 15. in 16. maja 1926 svoje vsakoletne spomladanske dirke na dirkališču žrebarne na Cvenu.

V dirki triletnih je dne 15. maja zmagal v času 1 : 59 Lovec g. Alojza NOVAK-a, druga Karolina 2 : 01, tretja Donna Dillon. V drugi dirki istega dne je zmagal Nacek (brat zmagovalke v derby-ju Nadine) v času 1 : 55, kateremu sta tik sledila Janči 1 : 55.2 in Buñi 1 : 56.

Dne 16. maja je zmagal v glavni dirki Janči v času 1 : 53.5, drugi Nacek 1 : 53.9, tretja Dragolina 1 : 52, četrti Poldek 1 : 53, peta Almerin II. 2 : 10.

V dirki triletnih je zmagala istega dne imenitna hči Othella Karolina v dobrem času 1 : 56.6, drugi Lovec 1 : 59, tretja Donna Dillon 2 : 10, v rokah 71letnega Al. Razlag-a. Zmaga Almerin II. — Ovina v dvovprežni dirki je nemalo presenetila. Druga sta bila triletina Lovec — Karolina, tretja Poldek — Pavlina, četrti Janči — Dragolina, peta Nacek — Nadina.

Galopske dirke so se udeležili sami kasači. Zmagal je v dobri formi Poldek pred Fukso in Betiko.

Obisk je bil prav lep dne 16. maja. Velikega župana mariborske oblasti je zastopal g. ing. Jos. Zidanšek, Drav. div. oblast g. podpuk. Pogačar. Udeležil se je dirke dne 16. maja tudi upravnik državne žrebčarne na Selu g. žzdr. Ignac Šlajpah.

Kolo je dalo največ materiala za kasačke dirke, ki jih je priredilo dne 30. in 31. maja 1926 Mursko kolo jahača i vozača kralj Aleksander I. v Čakovcu.

Tako je v dirki »Ljutomer« zmagal Nacek, v rokah Alojza SLAVIČ-a v času 1 : 43, drugi Janči I., tretja Dragolina, četrti Buñi, sledili so Poldek, Lumpi, Teta.

Dirke »Beograd« so se udeležili samo izrejeni ljutomerski konji in je zmagala Thea, A. pl. Mihalovicha, pred Dolly, Ergele Turniš. Dvovprežno amat. dirko je odločil v svojo korist par Belladonna — Dilema, Ergele Turniš, pred pari Zlatibor — Janičar, Poldek — Buñi in Dragolina — Janči.

Obisk dirk v Čakovcu je bil prav rekorden.

Tudi dirk v Mariboru, ki so se vršile dne 4. in 6. junija 1926, se je udeležilo več konj ljutomerskih konjerejcev. Heat vožnje se je udeležilo 5 konj; izid je sledeči: So-Ja, Dilemma, Lisa, Janičar.

V dirki »Michalovich« je zmagal Bogdaj 1 : 38.4, ki je izšel iz Ergele Turniš in se nahaja v posesti g. König-a, drugi Thea 1 : 38.6, tretji Sami 1 : 50, četrti Princa 1 : 54. Večkratni zmagovalce Nacek, je zmagal v dirki »Ljutomer« v času 1 : 48, drugi Princa 1 : 57.9, tretji Semira 2 : 00, četrti Janči 1 : 54.5, peti Dragolina; startalo jih je 7.

V dvovprežni dirki sta sijajno zmagali Belladonna — Dolly ergele Turniš, v času 1 : 54.7, drugi Zlatibor — Janičar 1 : 50.6, tretji Peter — Gretl Marie 2 : 01.7, četrti Riza — Semira, peti Salva — Nacek, šesti Princa — Krasna.

V dirki »Čakovec« je zmagala triletna **Gonda** (g. Lipitt) v času 1:42; za drugo mesto je bila mrtva dirka med **Salome** (Fr. Filipič) in **Grandezza** (Weitzl), v časih 1:37 in 1:43, četrti **Jutro** (Michalovich) 1:44. Sledili so **Princa**, **Krasna** in **Janči**.

Dirke »Beograd« so se udeležili samo produkti ergele Turniš. Franc Filipič je zmagal z **So-ja** v 1:32,5, drugi **Thea** 1:34, tretji **Janičar** 1:34, četrti **Grandezza** 1:44, peti **Dillemma**.

V dirki »Št. Jernej« je zmagal dir. Novak s svojo triletno ljutomersko žrebico **Princa** v 1:51, drugi **Nacek** 1:45, tretji **Dragolina** 1:44,3, četrti **Semira**, peti **Janči**.

Dvovprežno dirko (Handicap) je odločil v svojo korist par **Salva** — **Nacek** 2:02,5, drugi **Riza** — **Semira** 1:57,4, tretji **Thea** — **Lisza**, v najboljšem času dvovprežnih tega mitinga: 1:49,2, četrti **Soja** — **Gretl Marie** 1:54,9, peti **Zlatibor** — **Janičar** 1:55, šesti **Belladonna** — **Dolly**.

Društvene in druge vesti.

Osebnostna vest. Upravnik drž. žrebčarne v Selu pri Ljubljani g. živinozdravnik Ignac Šlajpah je imenovan za direktorja I. kateg. 5. grupe državne kobilarne v Dušanovem pri Skoplju.

G. Šlajpah je vstopil takoj po preobratu kot živinozdravnik v državno žrebčarno ter se posvetil z vso vnemo konjereji. Upravnik iste je postal po ostavki državne službe gospoda podpolkovnika Ravnihar-ja.

Njegova zasluga je, da je postala žrebčarna prvovrstno urejeni zavod, da je ostala brez pretresa po odtegnitvi vojaštva in nastavitvi civilnih uslužbencev.

Pokazal je izboren organizator talent; vsled tega moramo novo snujočemu se zavodu le častitati, ker dobi tako odličnega strokovnjaka kot direktorja.

Velika vrzel pa bo nastala po njegovem odhodu pri naših konjerejskih organizacijah. Bil je teh glavna opora, vedno na razpolago, deloval v najlepšem soglasju in sporazumu z njimi. Tako raznolična konjereja v Sloveniji, je po njegovi nemali zaslugi, skoraj da povsod, kvalitativno gotovo napredovala.

Je najodličnejši sotrudnik našega lista in upamo, da ostane to tudi na svojem novem službenem mestu.

Težko ga vidimo odhajati, prepričani pa smo, da tudi na svojem novem službenem mestu ne pozabi naše konjereje v Sloveniji.

Na priznanju njegovega dela, kar je nedvomno njegovo imenovanje, pa mu iskreno čestitamo.

V Ljubljani se je ustanovilo kolo jahača in vozača za ljubljansko oblast. Ta ustanovitev je zelo za pozdraviti; želimo le, da najde dovolj vstrajnih sotrudnikov.

Brezpogojno potrebno pa je, da dobi kolo najboljše zveze z našimi kmečkimi konjereji, ker le tako bo imelo potreben material. Ne bo pa potem tudi le sportno društvo, ampak postane velikega gospodarskega pomena za domačo konjerejo, ki se nahaja danes v precejšnji krizi.

Poročilo rednega občnega zbora »Zadruga za vzrejo žrebet v Ljutomeru« dne 25. marca 1926 ob 1. uri pop. v gostilni g. Katinke Rajh na Moti.

G. načelnik Anton Slavič otvori ob 13. uri občni zbor, pozdravi navzoče, zlasti navzočega prejšnjega dolgoletnega predsednika g. Rosmanita in predsednika Konjerejskega društva za mariborsko oblast g. Petovarja in konstatira sklepčnost ter preide na dnevni red.

Obrazloži delovanje zadruga v pretečenem letu ter predloži na vpogled bilanci za l. 1924. in 1925.

Pregledovalcem računov sta bila izvoljena g. Franc Gölunder in g. Anton Osterc, ki sta račune pregledala, jih s prilogami primerjala ter našla v redu, na kar je dobil poslovodja Andrej Roškar absolutorij.

G. Martin Makovec, predsednik nadzorstva, poroča, da je imelo nadzorstvo v pretečenem letu 4 seje in je s tem zadostilo pravilom; obenem omenja, da so imeli udje nadzorstva mesečno razdeljeno nadzorovanje pašnika.

Za l. 1926. se sklene, da bo prepuščena samo polovica pašnika, druga polovica, ki je pognojena z umetnimi gnojili, pa bo pokošena.

G. Jože Slana prosi predsednika Konjerejskega društva g. Lovro Petovarja, da bi se vsaj štirje žrebci postavili za plemenitev kje pri sv. Križu, kajti imajo iz zgornjega dela okraja po štiri ure daleč k žrebem, ki stojijo na žrebarni.

G. Lovro Petovar odgovori, da so se vsi merodajni čintelji trudili dobiti kje v gornjem delu okraja primerne hleve, pa se teh ni moglo dobiti. Vsled tega so morali zopet vsi na skupno postajo v Cven. Obenem opozori g. Petovar, da se mora že sedaj takoj začeti misliti na to, da se kje pripravijo primerni hlevi za prihodnje leto, ker drugače bodo morali ostati še zanaprej vsi žrebci na Cvenu. Računati pa je na to, da država ne bo več plačevala najemnine za hleve, ker tozadevno ni nobene postavke v proračunu.

G. Fric Zemljčič prebere dopis Kmetijske družbe v Ljubljani, s katerim vabi društvo in zadruga, da pošlje slike zadržnega hleva in boljših dirkalnih konjev v svrhu priobčenja v Poljoprivrednem glasilu. Pooblastita se nova načelnika Kola Jahačev in zadruga, da to na račun zadruga kar najbolje izvršita.

Potem zaključi načelnik lepo uspeli in dobro obiskani občni zbor.

Izdaja: Konjerejsko društvo za mariborsko oblast, Ivanjkovci, predstavnik: Fran Veble, živinozdravnik. — Za uredništvo odgovoren: Vekoslav Cizelj. — Tisk Mariborske tiskarna d. d., predstavnik: Stanko Detela, ravnatelj — Vsi v Mariboru.

KOMATI IN OPREME

za konje od navadne do najfinejših vrst za lahko in težko vožnjo, kakor tudi razne potrebščine:

DEŽNE PLAHE

za konje in vozove, svetiljke za kočije, bičevnike, brzde, kresalnike za noge. Dalje velika izbira potnih kovčkov, ročnih torbic, lisnic, nahrbtnikov, gamaš i. t. d. Nagobčniki in ovratniki za pse

GONILNI JERMENI

za mline in žage

IVAN KRAVOS

Aleksandrova cesta št. 13 Slomškova trg št. 6
MARIBOR